

N:o 41.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 april 1902.
— — — — Andra Kammaren den 15 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckta motioner om åstadkommande af förbättrade bestämmelser till skydd för omyndiges egendom.

(Lagutskottets utlåtande n:o 7.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har i tvenne särskilda motioner väckts fråga om åstadkommande af bestämmelser, hvarigenom på ett mera tillfredsställande sätt, än nu är förhållandet, bereddes skydd för omyndiges egendom.

Riksdagen uppskattar till fullo betydelsen deraf, att formerna för förvaltning af omyndiges egendom äro i möjligaste måtto betryggande, samt angelägenheten att afhjelpa de brister, som kunna anses vara förenade med nu gällande föreskrifter härutinnan. Att rubba gällande grunder för sjelfva förmyndareförvaltningen synes dock Riksdagen hvarken lämpligt eller behöfligt. Deremot torde kontrollen å samma förvaltning särskildt beträffande de omyndiges kontanta medel och värdehandlingar, ehuru den, rätt använd, nog torde kunna besitta en hög grad af effektivitet, understundom ej utöfvas med nödig skärpa, och förty möjlighet finnas för förmyndare att missbruka sin förvaltningsmyndighet.

Riksdagen får alltså anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t taga i öfvervägande, huruvida icke mera betryggande föreskrifter rörande kontrollen öfver förmyndares förvaltning af omyndiges tillgångar i kontanta medel och värdehandlingar kunde ernås, samt i sådant falla låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag i ämnet.

Stockholm den 15 april 1902.

Med undersåtlig vördnad.